Ч. 266. Неділя 6 грудня (23 падолиста) 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З цїсарского ювилею.— Рада державна. — Наглі суди в Празї. — Дискусия о заграничній політицї в італїяньским парляментї.

Найвисша родина цїсарска складала дня 2 грудня чолобитню Цїсареви з нагоди ювилею. В імени зібраної родини промовив Найдост. Архикнязь Франц Фердинанд, складаючи желаня з нагоди ювилею і висказуючи чувства найглубшої любови і вірного а правдивого привязаня до особи Монарха. Дальше вказував на численні докази ласки і опіки, якою Найясн. Пан все у веселих і сумних хвилях окружав членів Найвис. Родини. Монарх подякував в найсердечнїйших словах за желаня, приймаючи з радостию в серци впевненя вірного привязаня і любови.

На початку передвчерашного засїданя парляменту повідомив през. Вайскірхнер палату про принятє цїсарем депутациї та про поздоровленє і подяку цїсаря, а дальше просив і вговорював пос. Хоца (ческ. рад.), щоби взяв назад своє внесенє на дословне відчитанє впливів, але пос. Хоц показав ся неуступчивим. Тодї президент зарядив відчитати впливи при кінци засїданя і уділив голос пос. Адлерови в справі буджетової провізориї. В сїй хвили постала в палатї велика буря і крик. Пос. Адлер (с. д.) заявив, що в пору национального божевіля, хиткости правительства та в пору, коли кат мов рішати национальну борбу, одиноким захистом волї є парлямент. Бесїдник протестує против наглих судів. Бесїдник осуджує ексцеси в Празї і в нїмецких містах. Ще жадний нарід не мав користи з кривди другого народу. Молодїж повинна бути хороброю, але с.-демократия не дасть собі накинути тактики молодих людий. — Дальше виступив дуже остро против правительства, а особливо против мін. Шрайнера ческий посол Удржаль, а в обороні правительства виступив нїмецкий посол Єґер, який доказував, що правительство супротив забурень в Празї не могло инакше поступати, як лиш завести наглі суди. — По відчитаню впливів і інтерпеляций президент закрив засїданє.

Вчерашне засїданє було ще більше бурливе, як передвчера. Промавляли головно Чехи против заведеня наглих судів в Празї і против буджетової провізориї. Дискусиї не скінчено і на вчерашнім засїданю і она буде вести ся нинї дальше.

Рівночасно з проголошенем наглих судів в Празї видала дирекция полїциї ще такі розпорядженя: Заказує ся знов в найострійший спосіб всяких зборів та всякі походи. Против тих, хто не примінить ся до постанов власти, виступить ся з цїлою строгостию. Кождий горожанин обовязаний вдержати ся від участи в збірках населеня та повинен в сїм дусї впливати на членів рідні, челядь, торговельних помічників і домівників та без потреби не випускати їх на улицї особливо вечером. Всїм зарядженям власти треба повинувати ся без найменшого опору.

Не вільно носити відзнак стоваришень або обносити чи вивішувати хоругви, з виїмком хоругов держави, або краю; не вільно демонстрацийно декорувати склепів та домів.

Брами домів та входи до публичних льокалів і склепів мають бути безпроволочно замикані в разї опорожнюваня улиць і площ, або на зазив власти; хто переступає ті зарядженя, о скілько розходить ся о учинок, за який карає ся після постанов карного закона, буде караний гривною а евентуально арештом після цїсарского розпорядженя з 20 грудня 1854 р. В. з. д. 96.

Населенє приняло оповіщенє наглого права загалом супокійно. Ческа праса подає уря-

---

17)

ПО БАЛКАНЬСКІМ ПІВОСТРОВІ.

(Після Гессе-Вартеґґа, Колера і др. зладив К. Вербенко).

(Дальше).

В Їлдіс-кіоску. — Служба султана і єго гарем. — Султан Абдул-Гамід і єго спосіб житя. — Селямлик і замах на султана в 1905 р. — Байрам в Їлдіс-кіоску.

Теперішний наслїдник пророка, султан Абдул-Гамід, мешкає постійно в палатї званій Їлдіс-кіоском („зьвіздинний двір“). Не треба однак гадати, що то одна палата; ні, то множество всїляких палат, будинків і касарень, що творять про себе окреме мале місто, положене далеко поза Перою на другім всхідно-північнім кінци Константинополя на горбах над Босфором. Місто се обведене мов би яка кріпость високими мурами, до котрих приступу стереже варта, мов би якої кріпости, котрій загрожує ворог.

„Їлдіс“ вкриває своїми около 500 палатами, двірками, кіосками, мошеями та касарнями, своїми городами і парками кругло 150 гектарів або 267 морґів і має 12.000 до 15.000 постійних жителів, котрих одинокою задачею і роботою єсть охороняти володїтеля всїх вірних від всего злого, єму служити і єго забавляти. Приступ до внутра сего сьвятого міста єсть сполучений з так строгими условіями, що треба належати хиба до якогось заграничного посольства або бути в особистих зносинах з якимсь високим достойником турецким, щоби побороти всї трудности, які стають на перешкодї такому підприємству, котре в очах кождого музулманина в Стамбулї єсть просто шаленим і очайдушним. Що иноди й чудотворний „бакшіш“ може заступити того рода звязи і зносини, се річ зовсім зрозуміла, бо то прецї в Туреччинї, де люблять дуже „куку в руку“. Але навіть хоч би й при помочи як найщедрійшої заплати, ледви чи звичайному чоловікови удало би ся побачити падишаха зблизька, око в око.

Але постійним жителям Їлдіс кіоска жиє ся там не зле. В цїсарских кухнях варять, печуть і смажать що дня на 30.000 осіб, бо служба двірска висшої і найвисшої ранґи має право на харч не лиш для власної особи, але також і на певну скількість порций для своїх запрошених в гостину близших приятелів. Кава, конфітури і папіроси стоять впрочім в необмеженій скількости до розпорядимости. Кошти того харчунку обчисляють 50.000 корон денно, але се обчисленє єсть скорше за низьке як за високе. Отже видко з того, що так звичайна в Туреччинї біда і нужда належать до річий, котрим приступ до Їлдіс кіоску раз на завсїгди заборонений.

Годї тут вичисляти титули всїх достойників, що належать до султаньского двора; досить буде хиба сказати, що єсть там перший старший евнух — дуже впливова особа — великий скарбник і скарбник цїсарских приватних фондів, великий маршалок палатовий, старший майстер церемоний, двірский духовник, один перший і десять „других“ приватних секретарів Єго Величества султана, один перший і трийцять „других“ прибочних лїкарів, безконечне число т. зв. дворских або шамбелянів і так дальше.

Досить значну часть жителів Їлдіс-кіоска творить красний пол, бо наслїдник пророка робить справдї з княжою величавостию ужиток з права наданого єму законами своїх великих предків вибирати собі більше число „подруг житя“. Він має не менше лиш 300 законних жінок а до того ще й ту приятність, що для тих „перел сераю“ держить лиш 1500 служниць, самих дібраних красавиць. Кілько то треба гроший, щоби всї тоті дами в кождім часї удержати в добрім гуморі, можна собі легко подумати.

Не малі суми ідуть також на удержанє і доповненє цїсарскої конюшнї, бо хоч султан слабий і від давна вже не може верхом їздити, то все таки задля свого султаньского достоїньства мусить він держати що найменше 500 коний призначених для него під верх. Тоті конї, дуже красні зьвірята, самого арабского або черкеского приховку, вибирають дуже старанно і доглядають їх та пильнують як ока в голові. Цїла їх служба єсть така, що конюшї в богатих уніформах ведуть їх за уздечки за возом султана, коли той після старого звичаю їде на селямлик.

Иншою розтратою, котру може кождий,

дові комунікати без коментарів. До спокою взиває остаточно й пос. Кльофач в своїм „Cesk im Slov-i“. Передвчера вечером явила ся у п. президента міністрів бар. Бінерта депутация, зложена з бурмістра Праги Гроша, віцебурмістра Стиха та послів Уджаля і Масталькн, домагаючи ся, щоб заряджене що до наглих судів відкликано та вироблено їй авдиєнцию у Цісаря. Бар. Бінерт заявив, що наглі суди завів тільки з конечности, бо ось і депеші з того дня сповіщають про розрухи в Королівских Виноградах та про конфлікт з поліциєю. З тим вернула ческа депутация домів, одержавши ще тільки від президента міністрів запевнене, що правительство не думає проклямувати виїмкового стану та спинить ся тільки на введеню наглих судів.

Тут треба згадати, що між тими обома виїмковими зарядженями заходить велика ріжниця. Виїмковий стан зносить цілий ряд конституцийних постанов а іменно обмежує свободу праси, зборів і стоваришень та зносить недоторканість помешкань і листову тайну зн. зносить основні конституцийні свободи. Заведене наглого права опирає ся на повновласти, яку має правительство в 420 і 446 §§. карної процедури з 23 мая 1873 р. Заводить ся єго 1) з приводу злочинів бунту з § 3 з. р; 2) коли в поодиноких або більше повітах змагають ся в надзвичайно грізний спосіб морди, рабунки й підпали або злочини публичного насиля. Оголошене наглого права лучить ся з загрозою кари смерти за злочин, з приводу якого заведено наглі суди. Нагле право розтягає ся на сам злочин, співвину та всяку каригідну співучасть в нім. По заведеню сего права судовий трибунал першої інстанциї урядує як наглий суд, зложений з чотирох судиїв, з по між яких один є передсїдателем. Суд сей одержує до розпорядимости потрібну войскову асистенцию та ката з помічниками.

Перед наглий суд ставить ся тільки такі особи, яких схоплено in flagranti, або про яких можна надіяти ся, що доказ їхньої вини буде безпроволочно переведений. Наглий суд є також компетентний до осуджування войскових осіб, які єму приділено. Ціле поступоване против обжалованого має бути від початку до кінця переведене перед зібраним трибуналом, а по можности без перерви. Найдовше може поступоване тревати три дні. Коли обжалованого признано одноголосно винуватим, то трибунал орікає відразу також засуд смерти. Аж тоді, як би відстрашаючий примір кількох виконаних засудів смерти привернув спокій, може наглий суд задля важних лагодячих обставин на менше винуватих накладати тільки кару тяжкої вязниці від пяти до двацяти літ. Таку саму кару визначує ся против малолітних винуватців низше 20-го року.

Против присудів наглого суду нема ніякого правного средства; виконаня присуду не спинює також евентуально внесена просьба о помилуване до монарха.

Присуд смерти виконує ся з правила в дві години по виголошеню присуду; тільки на виразне бажане засдженого можна єму дозволити на трету годину житя задля приготовленя на смерть.

Дня 1. грудня розпочала ся в італіяньскім парляменті довго і нетерпеливо очікувана балканьска розправа, яка мала пояснити становище Італії що до анексиї Босни і Герцеґовини. Та розправа важна тим, що Італія має великий вплив в Константинополи, Білгороді а найбільше в Чорногорі і коли би хотіла ужити там свого впливу, то дуже прислужилась би справі мира. Саля палати послів була заповнена, явили ся ріжні амбасадори, між ними австро-угорский. Бувший секретар міністерства заграничних справ Фузінато поставив внесене, щоби палата одобрила заграничну політику кабінету. Між иншими підніс він, що події на Балкані не випали в некористь Італії, особливо що до удержаня рівноваги на Адрийскім мори. Бесідник переконаний, що Австро Угорщина не змиряє до Еґейского моря і кінчить бесіду візванем, щоби парлямент в інтересі мира висказав свою гадку, чи бажає держати ся дотеперішного напряму заграничної політики і системи союзів.

Посол Барціляї полемізував з передбесідником і заперечував, немов би держави, підписані на берлиньскім договорі, уважали окупацию Босни і Герцеґовини яко дефінітивну, бо ходило лише о поліцийні заряджения, яких виконане поручено Австро Угорщині. Доказував, що Фузінато боронив анексиї більше, як сам бар. Еренталь в делеґациях, відмовив вартости відкликаню австрийских войск з Санджаку і заявив, що предкладані уступства в користь Чорногори не єсть такими, яких може і мусить домагати ся Італія. Критикував з'їзди Тітоніого з Еренталем і заявив, що инший міністер заграничних справ Зобільо, жадав винагороди від Австро Угорщини за побільшене територии, та що листовно признано за дефінітивну анексию Босни і Герцеґовини відступлене Трентіна. Бесідник жаліє над тим, що оборонці Австриї представляють річ так, немов би то на Балкані нічо не змінило ся. Кінчить бесіду тим, що Тітоні не може дальше з успіхом вести політику тридержавного союза.

На слідуючім засіданю дня 2 с. м. пос Ґаллі обговорював від'ємні наслідки берлиньского договору для Італії та заявив, що як остаточно єго розвяже ся, то сим знесе ся той стан, який 30 літ нарушував інтереси і достоїньство Італії. Дальше хвалив він проголошене независимої Болгарії і зауважав, що усунула ся небезпечність, щоби Австрия посунула ся по Сальоніки. Поручував також, щоби Італія поперла анексию Крети Грециєю.

Пос. Валлі заявив, що рекомпензата предкладана Австро-Угорщиною в заміну за анексию Босни і Герцеґовини єсть недостаточна. Відтак обговорював потрійний союз, вказуючи на єго відемні сторони. Але Італія повинна сповнювати обовязки аліянта аж до переміни трактату. Відтак може бути союз відновлений на основі нових условин або можна буде зблизити ся до Росиї, Франциї і Анґлії. До сего часу треба границі так скріпити, щоби Італія могла сама рішати про свою судьбу.

Пос. Бачелї боронив політики Тітоні'ого та заявив, що теперішне положене Італії є лучше як по берлиньскім конґресі.

Пос. Сонніно заявив серед счудованя в палаті, що перше попирав політику Тіттоні'ого на основі єго заяв про добрі відносини Італії до инших держав і про повне порозуміне з Австро-Угорщиною що-до Балкану; тепер одначе мусить ствердити, що по з'їзді в Земерінґу, Дезіо і Зальцбурзі послідувало непошановане берлиньского договору. Бесіда Тіттоні'ого, в якій він старав ся ослабити значіне анексиї та заявив, що події на Балкані не заскочили єго нечайно — була грубою похибкою, наслідки якої дадуть ся відчути на міжнародній конференциї, коли она взагалі відбуде ся. Бесідник висловив вкінци найбільшу симпатию турецкому лїберальному правительству, а відтак доражджував воєнні приготовленя, хоч

хто зайде до Їлдіс-кіоску, добачити і занюхати, єсть розтрата виконувана за помочию цьвітів іменно же рож, в просторих городах Їлдіс кіоска. Кажуть, що султан любить дуже рожі і коли вийде на прохід до города, то стає майже перед кождим корчиком роз, щоби їм придивити ся та налюбувати ся їх запахом. Тому то й не дивота, що султан Абдул-Гамід любить так дуже конфітури з рож, котрі длятого разом з чорною кавою і папіросами подають кождому гостеви, котрий зайде до Їлдіс-кіоску.

Султан Абдул-Гамід мимо множества своїх сторожів, слуг, коний, рож і жінок не єсть чоловіком, котрому можна би завидувати. Може то й не все правда, що говорять про єго труслйвість і обаву запахів та про єго нічні проходи з револьверами в обох руках і про то, що він пострілив якусь дитину, гадаючи, що якийсь убийник підсів на него і лагодить ся кинути з ножем на него; але хоч би то все була й видумка, то таки то правда, що султан межи своїми 10.000 вартівників і серед своїх кріпостних мурів грубих на 4 метри не має нігде кутика, де би міг спокійно і безжурно зложити свою голову на спочинок. В просторій їлдіскій палаті має він множество спалень а навіть єго найвірнїйші слуги не знають иноді, де він положив ся спочивати.

Але султан не спить нїколи довго, що найбільше переспить чотири або пять годин де в кутику скулений на отомані. Єго ад'ютанти мусять по найбільшій части вже досьвіта бути готові до служби та й єго секретарі мусять чекати на него, бо він диктує їм нераз безпереривно цілими годинами якісь закони, розпорядженя і постанови всілякого рода. Треба бо знати, що султан мимо всеї обави перед замахом єсть неутомимим робітником, котрий звертає увагу навіть на найдрібнїйші річи і котрий уважає за свій сьвятий обовязок кермувати долею своїх 40 міліонів підданих в спосіб, який уважає за найвідповіднїйший.

Султан любить також добре і богато їсти і від того зачинає свою дневну роботу. Насамперед подають єму лїмонаду і морожене, з чого він споживає значну скількість. Відтак слідує сніданє, котре приготовляє єму турецкий кухар з чотирнайцять справ, котрі для жолудка чоловіка, що звик жити після нашого звичаю, не конче були би відповідні, бо они по найбільшій части лиш мішанина на всілякий спосіб приготовленого рижу, курят і баранини. В кілька годин по тім обильнім сніданю слідує обід, котрий султан споживає після турецкого звичаю сидячи на дивані з підогнениии під себе ногами. На обід подають знов яких шістнайцять страв. Межи поодинокими данями попиває султан лїмонаду або чорну каву. Кави споживають взагалі на султаньскім дворі так велику скількість, що ніхто би тому не повірив і длятого в кухни, де варять каву, огонь через цілий день не вигасає.

Султан снїдає і обідає завсїгди сам один, але найвисший урядник від султаньскої кухні мусить насамперед в присутности другого урядника двірского коштувати кожду страву, заким єї понесуть султанови; аж тоді кладуть єї на полумисок до замикання, запечатовують і виносять до палати. Роблять се длятого, бо боять ся, щоби султана хтось не строїв. Так само роблять і з напитками, призначеними для султаньского двора. Алькогольних напитків султан не пє, лиш воду, котру водоноси носять в запечатаних бочках на плечах з керниці, котрої стереже варта як день так ніч.

Найбільшою розривкою султана Абдул Гаміда то музика. Він має й талант до музики і образував ся в ній, та ще й до нині любить посидїти годинку, дві при фортепяні, на котрім вигравав найновійші композициї західноевропейских музиків. Та й оба найстарші сини Абдул Гаміда грають також знаменито на фортепяні а так само і одна з єго жінок, і длятого можна справедливо сказати, що ся штука знайшла собі безпечне місце в палатах над Золотим Рогом. Султан був давнїйше великим противником ваґнерівскої музики, але як зачав єї вигравати, полюбив єї остаточно так, що єсть нині єї найбільшим приклонником.

(Дальше буде).

не думає про війну з Австриєю. Бесідник все був тої гадки, що в інтересі Італії є удержати близькі зносини з Австро-Угорщиною З переконаня бесідник є сторонником потрійного союза — як чинника европейского мира.

Дискусия і на тім засіданю не скінчила ся і буде вести ся дальше на слідуючім, на котрім має промавляти міністер загранчиних справ Тіттоні.

Новинки.

Львів, дня 5-го грудня 1908

— **Ювилейний обід.** Дня 1 с. м. о годині 4 по полудни відбув ся з нагоди цісарского ювилею у великій сали Намістниківскої палати у Львові обід на 72 накрить, в котрім взяли участь: князі Церкви, консуль німецкий і заступник російского консуля, всі ґенерали і полковники з командантом корпуса на чолї, Є Е. пан Маршалок краєвий з членами Видїлу краєвого, президент і віцепрезиденти міста Львова, презес львівскої ради повітової, найвисші урядники властий державних і представителї найбільших корпораций і стоваришень польских і руских у Львові П. Намістник зазначуючи значінє ювилейних торжеств для держави і нашого краю, підніс тоаст в честь Є. В. Цісаря, закінчений окликом, котрий зібрані повторили три рази з одушевленєм, а уставлена на цитаделя батерия дала в тій хвили 24 вистрілів.

— **Ювилейні відзначеня.** Є. В. Цїсар наділив золотим хрестом заслуги: Василя Коренця учителя в Стрию, П. Котовича посадника в Цїшанові, Сев. Манастирского посадника в Рогатині, Льва Семаку концеп. скарбу в Чернівцях, Вит. Василевича офіцияла почти у Львові, Вас. Волявського уч. в Станиславові; срібним хрестом заслуги з короною: Мих. Багрийчука суд. возь. у Львові, П. Балащука війта в Мечищові, Єрон. Бандрівского возь. Наміст. у Львові, Андр. Барана війта в Демянові, Яцка Березяка війта в Тури, Олега Бушка війта в Монастирі, Асафата Ходачка війта в Чижках, Мих. Цюцяка війта в Радчи, Дм. Цимбалка війта в Наклї, Дм. Червинчака війта в Потилили, Ан. Дмоховского б. війта в Новім селї, Ів. Дучимінського війта в Волї високій, М. Джуґана респіциента скарб. в Перемишлі, П. Ґридзина війта Нижневі, Мих. Яворского війта в Марковій П. Калиния війта в Сваричеві, Ром. Карпюка війта в Тучапах, Фр. Кобиляньского війта в Гуті пеняцкій, Ант. Колта війта в Тарновиці пільний, Ник. Комарницкого війта в Коморниках, Дм Матушевского війта в Новосілках язлов., Юр. Мельничука війта в Томашівцях, Т. Наливайка війта в Тростянци, Василя Пасїчника, учит. в Двиняччи, Ів. Пастернака війта в Бабиці, Петра Петричука війта в Космачи, Андр. Пліховского війта в Водниках, Ів. Савчука війта в Бабинї, Йос. Савчук учительку в Пишківцях, Йос. Стебиньского війта в Острові, Ст. Шикулу респ. в Ярославі, Юліяна Терлецкого інсп. цив. поліциї у Львові, Петра Ткачука війта в Королївці, Мих. Томашика війта в Королївці, Мих. Томашика війта в Волчі дол., Петра Венцковского війта в Виткові малім, Ант. Завальского війта в Залужу; срібним хрестом заслуги: Ілию Семенюка, возьного з фабр. тютюну в Заболотові, Гр. Середюка гром. писаря в Шляхтинцях.

— **Іменованя.** Є. В. Цїсар іменував в греко кат. капітулї станиславівскій крилошанина о. дра Ів. Гробельского кустошом, а віцедекана і пароха в Шманьківцях о. Ів. Гордїєвского крилошанином — Пан Намістник іменував ад'юнкта машин дирекциї зелізниць у Львові Жигм. Боберского, ад'юнктом будівництва в галицкій державній службі. — Львівский висший суд краєвий іменував канцелярийних офіциялів: Казим. Цвенарского в Бережанах і Ів. Шидловского у Львові старшими офіциялами канцелярийними.

— **Ц. к. Дирекция почт** оповіщує: Дня 15 грудня с. р. віддасть ся до прилюдного ужитку нововбудовану межимістову телефонічну лінію Николаїв над Дністром—Розділ ч 3809 з центральними телефонічними бюрами в Николаєві над Дністром і в Роздолі. Рівночасно віддасть ся до прилюдного ужитку новоуладжені місцеві телефонічні сіти і прилюдні розмовниці в обох згаданих місцевостях. Центральне бюро в Николаєві над Дністром влучено до вже істнуючої межимістової лінії Львів—Борислав ч. 3677, як середну стацию між Львовом і Стриєм, супротив чого місцеві телефонічні сіти в Николаєві над Дністром і в Роздолї з днем 15 грудня припустить ся також і до загального межимістового телефонічного руху.

— **Курси для неграмотних** на Буковині. Буковиньска краєва Рада шкільна розпорядила уладити безпроволочно курси для неграмотних і призначила 6000 К на нагороди для учителів і учительок за добрі успіхи. Дотичне розпорядженє появить ся в найблившім часі.

— **Репертуар руского театру в Стрию.** (Саля „Народного Дому". Початок о години 7 вечером).

В неділю, 8 с. м. послїдне представленє. „Маруся Богуславка", історичні картини в 5 діях зі співами М. Старицкого.

— **З „Тов. вакацийних осель".** Загальні збори „Товариства вакацийних осель" відбудуть ся дня 17 с. м. в комнатах „Рускої Бесїди". Ринок ч. 10. Початок о годині 6 вечером.

— **Підроблені гроші.** У Львові появили ся підроблені 5-коронівки, які є лекші від правдивих і мають инший звук.

— **Смерть двох монахів від зачадженя.** В одній з монастирских келій в Білокерниці на Буковині найдено дня 24 падолиста двох неживих монахів-Липованів. Лїкарскі оглядини ствердили смерть в наслідок зачадженя.

Телеґрами.

Відень 5 грудня. Вчера вечером відбула ся нарада провідників клюбів. Президент Вайскірхнер заявив, що вибір віцепрезидентів палати прислугує по мисли реґуляміну палаті а приспішенє вибору єсть зі взглядів практичних конечне, бо віцепрезидент палати др. Старжиньский, котрий єсть тепер одиноким віцепрезидентом, повідомив, що єго здоровлє не позваляє єму на безнастанну тяжку працю. Вкінци заповів президент вибори на четвер.

Рим 5 грудня. В часї засїданя палати послів були трибуни щільно заповнені публикою. Посли зібрали ся в комплеті. Вела ся дальша дискусия о заграничній політиці.

Льондон 5 грудня. Париский кореспондент „Daily Telegraph-у" доносить, що Анґлія, Франция і Росия виступили з приязним, але дуже енерґічним представленєм против военних приготовлень Австро Угорщини.

Прага 5 грудня. „Hlas Naroda" на основі, як каже, добрих інформаций доносить, що наглі суди в Празї будуть знесені дня 7 с. м. Однако на дальше буде задержана заборона ношеня відзнак і красок.

Відень 5 грудня. „Neue fr. Presse" доносить, що італїяньский король сейчас по скінченю дискусиї в італїяньскім парляменті над заграничною полїтикою відповість на лист цїсаря Франц Йосифа в справі анексиї.

Господарство, промисл і торговля.

Цїна збіжа у Львові.

дня 5 грудня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця . .	11·—	до	11·30
Жито . . .	9·70	до	10·—
Овес . . .	7·20	до	7·50
Ячмінь пашний .	7·30	до	7·50
Ячмінь броварний .	7·50	до	9·50
Ріпак . . .	—·—	до	—·—
Льнянка . . .	—·—	до	—·—
Горох до вареня .	8·—	до	11·—
Вика . . .	7·—	до	7·50
Бобик . . .	7·20	до	7·50
Гречка . . .	—·—	до	—·—
Кукурудза нова .	—·—	до	—·—
Хміль за 56 кільо .	—·—	до	—·—
Конюшина червона .	60·—	до	70·—
Конюшина біла .	40·—	до	50·—
Конюшина шведска .	65·—	до	75·—
Тимотка . . .	—·—	до	—·—

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середно европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа **означають поспішні** поїзди; нічні поїзди означені **звіздкою (*)**. Нічна пора числить ся **від 6 год. вечером** до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): **7·20, 12·00, 2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): **7·01, 11·40, 2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: **7·29, 11·45,** 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від 15/6 до 20/9): **3·50.**
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): **6·20, 10·40, 2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): **6·35, 11·08, 2·32,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10, 9·35, 2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: **7·30, 2·25,** 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від 1/7 до 25/7): **6·40.**

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

Чи знаєте, що Сойм ухвалив, що кождий мусить крити свої дахи огнетревалим материялом?!!! Тому то тепер

Пісок то гроші!

Я не обіцюю нікому, що заробить

3000 корон річно,

коли буде вирабляти дахівку на моїй машині, бо то було-би шахрайство, але заручити можу, що буде мати дуже гарний дохід, наколи лиш возьме ся щиро до праці. Не кличу рівнож, що отворив-єм величевне жерело доходів, анї не кричу „свій до свого!“ — лишень подаю до відомости, що доставляю добрі, тревалі, випробовані пруські машини і всї урядженя до виробу цементових дахівок, та фарби, оливи і цемент по дуже дешевих цїнах.

Всїляких інформаций в справі заложеня фабрики цементових дахівок уділяю дуже радо.

Іван Чупрей в Коломиї

ул. Крашевского ч. 9/Б.

Шкіряні вироби з российскої шкіри!

Пара чобіт з российскої шкіри засуваних т. зв. „Штаперів“ що вистануть до ношеня по 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22 і 24 корон.

Другий же рід таких же чобіт із российскої шкіри, мягких, особливо придатних до ношеня для женщин і дївчат, котрі вистарчать до ношеня по 10, 11 і 12 К. для школярів 7, 8, 9 і 10 К. Третий же рід чобіт, з найлучшого юхту жовтого, для мужчин, парібків по 14 і 16 К, для школярів чоботи з тогож жовтого юхту по 6 і 7 К.

Четвертий же рід чобіт зимових з верха шкіра, а в середині овече сукно, для мужчин по 14, 15 і 16 К.

Брятя селяни і міщани! Не дайте ся ошукувати по ярмарках і торгах, не купуйте тандети у жидів, памятайте на пословицю: Дешево мясо пси їдять! Жиди до тих ярмаркових чобіт дають папір на брензолї і як в них підете в болото, то прийдете домів босо. Замовляючий повинен прислати 4 К задатку і міру з ноги, скілько центиметрів довга а скілько груба. Без задатку не висилаєсь нікому.

Стефан Копач

Струтии, п. Долина ад Стрий.

Інсерати

до

„Народної Часописи“

і Gazet-и Lwowsko-ї

принимає

Аґенция дневників

Ст. Соколовского

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Найдешевше можна купити лише

в Авкцийній Гали

ул. Сикстуска 32

меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутериї, старинности і все можливе до домового уладженя.

Порозуміне з провінциєю писемно.

Вступ вільний цїлий день.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопади. (Телефона ч. 527).